

Sygn. akt I C 1228/21

Sprostowano postanowieniem

z dnia 28.02..2022r. (karta 174)

Ś., 25.03.2022 r.

K. K.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: sędzia Donata Nowocień - Pluta

Protokolant: Anna Ogrodnik

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2022 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko R. M.

o zapłatę kwoty 152.796,71 zł

- I. zasądza od pozwanego R. M. na rzecz strony powodowej (...) Banku S.A. w W. kwotę 118.274,91 zł (sto osiemnaście tysięcy dwieście siedemdziesiąt cztery złote 91/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 października 2020r. do dnia zapłaty;
- II. umarza postępowanie co do kwoty 21.097,05 zł;
- III. oddala powództwo w dalszej części;
- IV. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 13.057 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt **I C 1228/21**

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank S. A. w W. domagała się zasądzenia od pozwanego R. M. kwoty 152.796,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że w dniu 2 czerwca 2016 r. strony zawarły umowę kredytu. Pozwany naruszył warunki tej umowy, gdyż nie spłacał zaciągniętego zobowiązania i z dniem 4 maja 2020 r. zadłużenie zostało postawione w stan wymagalności. Pozwany nie spłacił zadłużenia i dlatego strona powodowa podjęła decyzję o wniesieniu niniejszego pozwu.

Sąd Okręgowy w(...) w dniu 29 marca 2021 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zarejestrowanym pod sygnaturą I Nc 42/21, uwzględniający w całości żądanie strony powodowej.

Pozwany R. M. w dniu 14 lipca 2021 r. wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty.

Pozwany kwestionował powództwo co do wysokości oraz nieskuteczności wypowiedzenia umowy przez bank. Pozwany wskazał, że strona powodowa nie przedstawiła dowodu wskazującego na wysokość dochodzonego roszczenia. Brak jest bowiem informacji w jaki sposób wyliczono kwotę zobowiązania i jakie składowe wzięto za podstawę wyliczeń. Zarzucił także, że wypowiedzenie umowy przez bank zostało sporządzone w sposób nieprawidłowy, gdyż:

- z dołączonego do akt sprawy pisma z dnia 4 maja 2021 r. wynika, że umowa została wypowiedziana pod warunkiem zawieszającym;
- pismo zawierające wypowiedzenie umowy nie zostało podpisane przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w imieniu strony powodowej;
- połączenie w jednym piśmie z dnia 4 maja 2021 r. wypowiedzenia umowy, przy jednoczesnym wezwaniu do uregulowania należności i jednoczesne przyjęcie, że stanowi ono wypowiedzenie na wypadek niezadośćuczynienia powyższemu wezwaniu czyni wypowiedzenie umowy niejednoznacznym;
- strona powodowa nie przedstawiła dowodu doręczenia wezwania do zapłaty z wymaganymi informacjami dla kredytobiorcy, bowiem za dowód doręczenia nie może być uznany wydruk „śledzenie przesyłki – T.”, powyższe śledzenie przesyłek nie posiada mocy dowodowej, a informacje zawarte w wydruku mają charakter tylko poglądowy.

Pismami z dnia 12 sierpnia 2021 r. oraz 8 listopada 2021 r. strona powodowa w związku z częściową spłatą zobowiązania przez pozwanego po dniu wniesienia pozwu ograniczyła swoje powództwo wnosząc ostatecznie o zasądzenie od pozwanego kwoty 127.274,91 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 października 2021 r. do dnia zapłaty, cofając w pozostałym zakresie powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Na rozprawie w dniu 26 stycznia 2022 r. pełnomocnik pozwanego podtrzymał dotychczasowe stanowisko, przedkładając jednocześnie potwierdzenia kolejnych trzech wpłat kwot na rzecz strony powodowej w łącznej wysokości 9.000 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 czerwca 2016 r. strony zawarły umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Strona powodowa udzieliła pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie 200.000 zł, który zgodnie z §1 umowy miał być przeznaczony na: 1) potrzeby konsumpcyjne kredytobiorcy w wysokości 142.000,00 zł 2) zapłatę kosztów pożyczki tj. prowizji od udzielonej pożyczki w kwocie 42.000 zł, opłaty pobieranej przez pośrednika kredytowego w wysokości 16.000 zł. Całkowita kwota do zapłaty przez pożyczkobiorcę na dzień zawarcia umowy wynosiła 315.855,18 zł.

Dowód:

- umowa o pożyczkę gotówkową, k. 16-19
- harmonogram spłat pożyczki, k. 86-87
- historia rachunku kredytowego, k. 88-91
- historia szczegółowa rachunku kredytowego, k. 92-128

Pismem z dnia 27 marca 2020 r. strona powodowa wezwała pozwanego do ostatecznej zapłaty zadłużenia w wysokości 5.312,65 zł przed wypowiedzeniem umowy kredytu. Jednocześnie strona powodowa poinformowała pozwanego o możliwości złożenia – w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania tego pisma, wniosku o

restrukturyzację zadłużenia oraz o tym, że w przypadku nieskorzystania z przysługujących mu uprawnień umowa zostanie wypowiedziana z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia, rozpoczynającego się od dnia, w którym upłynął termin 14 dni roboczych, licząc od daty doręczenia tego pisma.

Dowód:

- ostateczne wezwanie do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy z dnia 27 marca 2020 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 20-22

W dniu 4 maja 2020 r. strona powodowa z powodu niedotrzymania przez pozwanego warunków umowy i nieuregulowania zaległości pomimo wezwania do zapłaty wypowiedziała umowę o kredyt. Kwota zadłużenia na dzień sporządzenia wypowiedzenia umowy wynosiła 7.996,01 zł.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy z dnia 4 maja 2020 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 25-26

Pismem z dnia 15 czerwca 2020 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty 152.537,49 zł tytułem wymagalnego zadłużenia, w tym: 148.074,48 zł – kapitał, 4.134,19 – odsetki umowne, 328,82 zł – odsetki karne. Pozwany odebrał powyższe wezwanie w dniu 6 lipca 2020 r.

Dowód:

- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 15 czerwca 2020 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 23-24

Z dniem 16 listopada 2021 r. wierzytelność pochodząca z umowy zawartej pomiędzy pozwanym, a (...) Bank S.A. w W. została sprzedana na rzecz nowego wierzyciela jakim jest (...) (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

Dowód:

- zawiadomienie o zmianie wierzyciela, k. 194

Sąd zważył, co następuje:

powództwo należało uwzględnić w przeważającej części.

Strona powodowa wykazała swoje roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 – jednolity tekst z późn. zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Z powyższego wynika, że kredyt jest przedmiotem świadczenia kredytodawcy w łączącym go z kredytobiorcą stosunku zobowiązaniowym. Przedmiotem tego świadczenia jest kredyt w znaczeniu ekonomicznym rozumiany, jako określony potencjał finansowy banku udostępniony innej osobie, zgodnie z umówionymi zasadami. Do najważniejszych cech kredytu bankowego należą więc celowość, gdyż kredyt udzielany jest na dokładnie określony cel, odpłatność, ponieważ kredytobiorca jest zobowiązany do zapłacenia odsetek, prowizji od udzielonego kredytu, oraz fakt, iż kredytodawcą może być jedynie bank lub inny podmiot uprawniony do tego na podstawie odrębnych ustaw. Kredyt można zdefiniować więc jako stosunek ekonomiczny pomiędzy bankiem a kredytobiorcą, którego treścią jest dostarczenie przez bank określonej kwoty środków pieniężnych dla kredytobiorcy, pod warunkiem jej późniejszego zwrotu wraz z wynagrodzeniem banku

w postaci odsetek i prowizji. Głównym świadczeniem kredytobiorcy w ramach umowy kredytowej jest zwrot kredytu, czyli pobranych z banku środków pieniężnych. Obok jednak korzystania z kredytu i obowiązku zwrotu składającej się na niego kwoty, przepis art. 69 ust. 1 Prawa bankowego nakłada na kredytobiorcę obowiązek zapłaty odsetek kapitałowych. Odsetki te są świadczeniem ubocznym względem spełnienia obowiązku zwrotu udzielonego kredytu. Zastrzeżenie obowiązku zapłaty odsetek jest więc elementem przedmiotowo koniecznym dla skutecznego zawarcia umowy kredytu. Oznacza to, że wynagrodzenie tego rodzaju bank kredytujący musi pobrać zawsze dla zachowania ważności danej umowy jako umowy kredytu. Nie można więc ubiegać się o udzielenie kredytu, który pozbawiony byłby odsetek.

Powodowy bank powoływał się na brak spłaty wynikającego z umowy zadłużenia wraz z odsetkami, zaś pozwany twierdzenia te kwestionował, powołując się na nieskuteczność wypowiedzenia umowy przez bank oraz nie wykazania wysokości dochodzonego pozwem roszczenia.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, że dniu 2 czerwca 2016 r. strony zawarły umowę pożyczki gotówkowej. Strona powodowa udzieliła pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie 200.000 zł. Obowiązkiem pozwanego była terminowa spłata rat pożyczki. Ze względu na brak wywiązywania się przez pozwanego z warunków umowy, został on wezwany przez stronę powodową do uregulowania zaległości. Wobec braku odpowiedzi pozwanego, strona powodowa czyniła dalsze kroki, co w konsekwencji doprowadziło do wypowiedzenia umowy łączącej strony. Powyższe wypowiedzenie z dnia 4 maja 2020 r., pozwany odebrał w dniu 11 maja 2020 r.

W ocenie Sądu zarzut pozwanego dotyczący wypowiedzenia umowy przez bank w sposób nieprawidłowy na skutek twierdzeń, że: umowa została wypowiedziana pod warunkiem zawieszającym, pismo zawierające wypowiedzenie umowy nie zostało podpisane przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w imieniu strony powodowej, połączenie w jednym piśmie z dnia 4 maja 2020 r. wypowiedzenia umowy, przy jednoczesnym wezwaniu do uregulowania należności i jednoczesne przyjęcie, że stanowi ono wypowiedzenie na wypadek niezadośćuczynienia powyższemu wezwaniu czyni wypowiedzenie umowy niejednoznacznym, strona powodowa nie przedstawiła dowodu doręczenia wezwania do zapłaty z wymaganymi informacjami dla kredytobiorcy, bowiem za dowód doręczenia nie może być uznany wydruk „śledzenie przesyłki – T.”, powyższe śledzenie przesyłek nie posiada mocy dowodowej, a informacje zawarte w wydruku mają charakter tylko poglądowy jest całkowicie bezprzedmiotowy. Strona powodowa wykazała, iż kilkakrotnie wysyłała pisma do pozwanego z aktualizacją jego zadłużenia, które zresztą były przez niego odbierane. Jednocześnie należy zauważyć, że wbrew twierdzeniom pozwanego strona powodowa nie dokonała połączenia w jednym piśmie informacji o wezwaniu do zapłaty, o którym mowa w art. 75c ust. 1 Prawa bankowego i oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, gdyż z zebranego materiału dowodowego wyraźnie wynika, iż powyższe czynności zostały dokonane dwoma odrębnymi pismami. Natomiast w odniesieniu do twierdzeń pozwanego dotyczących doręczenia mu ostatecznego wezwania do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy z dnia 27 marca 2020 r., to należy podkreślić, że zgodnie z art. 61 § 1 oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Odwołanie takiego oświadczenia jest skuteczne, jeżeli doszło jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej. Odnosząc się natomiast do wartości dowodowej wydruku śledzenia przesyłek ze strony internetowej Poczty Polskiej S.A., należy uznać, iż dowód w tej postaci jest wystarczający dla wykazania okoliczności wzywania pozwanego do zapłaty zaległości. Wydruk ten bowiem stanowi dowód z wydruku komputerowego, na podstawie którego można zidentyfikować przesyłkę, jej nadawcę oraz adresata. Wydruk śledzenia przesyłki zawiera dokładne adnotacje co do nr przesyłki, daty jej nadania, rodzaju i urzędu nadania. W świetle powyższego nie można mieć wątpliwości co do tego, że rzeczony wezwanie faktycznie zostało wysłane do pozwanego. Ze spornego wydruku przesyłki wynika przy tym jednoznacznie, że oświadczenie to zostało doręczone adresatowi lub osobie uprawnionej do odbioru korespondencji w jego imieniu w dniu 20 sierpnia 2019 r. Sąd zdaje sobie sprawę, że dane zawarte na wydruku śledzenia przesyłki mają charakter jedynie poglądowy ale też należy mieć na względzie, że dane te w systemie teleinformatycznym zamieszczone zostały nie przez powoda lecz podmiot zewnętrzny, który to podmiot nie miał żadnego interesu w zafałszowaniu rzeczywistości i nieprawdziwym potwierdzeniu doręczenia przesyłki. Ponadto należy mieć na uwadze, że art. 75c ustawy Prawo bankowe dla skuteczności i ważności wezwania do zapłaty wystawionego w jego trybie nie wymaga zastosowania trybu

zwrotnego poświadczenia odbioru. Jednocześnie należy wskazać, że w myśl art. 89 k.c. Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych albo wynikających z właściwości czynności prawnej, powstanie lub ustanie skutków czynności prawnej można uzależnić od zdarzenia przyszłego i niepewnego (warunek). W nauce prawa cywilnego warunki dzieli się na zawieszające tj. zdarzenia, od zaistnienia których zależy powstanie skutków czynności prawnej oraz rozwiązujące tj. zdarzenia od zaistnienia których zależy ustanie skutków czynności prawnej. Jednocześnie zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego dopuszczalne jest co do zasady – dokonanie czynności prawnej zawierającej zastrzeżenie, że jej skutek zależy od skorzystania z uprawnienia lub woli wykonującego zobowiązanie, a zdarzenie zależne od zachowania strony może polegać na spełnieniu lub niespełnieniu świadczenia. Zastrzeżenie to podlega ocenie na podstawie art. 353¹ k.c. z uwzględnieniem normatywnej konstrukcji warunku określonej w art. 89 k.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt V CSK 224/19, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2018 r., sygn. akt V CSK 100/18, postanowienie składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2013 r., sygn. akt III CZP 85/12). Ostatecznie należy więc wskazać, że pozwany nie został zaskoczony dokonaniem wypowiedzenia, gdyż otrzymał dwa uprzednie wezwania do zapłaty. Zaproponowano mu także kontynuowanie umowy na dotychczasowych warunkach, o ile dokona spłaty zadłużenia, ewentualnie umożliwiono mu złożenie wniosku o restrukturyzację, przy czym z żadnej z możliwości nie skorzystał. Sytuacja prawna pozwanego pozostaje zatem w pełni jasna, oznaczenie dnia, w którym nastąpiło skuteczne wypowiedzenie umowy nie sprawia żadnych trudności, zaś zastosowana przez stronę powodową konstrukcja wypowiedzenia w istocie jest dla kredytobiorcy zdecydowanie korzystniejsza niż wypowiedzenie umowy bez warunku.

Strona powodowa skutecznie też obaliła twierdzenie pozwanego o braku umocowania osoby, składającej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, przedstawiając stosowny dokument.

Strona powodowa przedstawiła dowody z powołanych wyżej w uzasadnieniu wyroku dokumentów, na okoliczność prawdziwości twierdzeń uzasadniających roszczenie pozwu, natomiast pozwany żadnych kontrdowodów nie przedstawił, poprzestając jedynie na głośnym i ogólnikowym zaprzeczeniu zasadności dochodzenia roszczenia. Pozwany ograniczył swoje stanowisko procesowe wyłącznie do negowania żądania pozwu, nie wykazując żadnej inicjatywy dowodowej, choć to na nim spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu. Co istotne, pozwany nie przedstawił żadnej własnej wersji zdarzeń, nie wypowiedział się czy, w jakiej wysokości i kiedy dokonał spłaty kredytu, od jakiej daty według niego pozostaje on w opóźnieniu ze spłatą i jaka jest prawidłowa wysokość naliczonych odsetek, ograniczając się w toku całego procesu w zasadzie jedynie do wskazywania, że strona powodowa nie udowodniła żądania. Taka postawa procesowa strony pozostaje jednak w wyraźnej sprzeczności z treścią art. 3 k.p.c. (strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody).

Zdaniem Sądu z przedstawionych przez stronę powodową dokumentów wynika wysokość zaległości, wysokość dochodzonych odsetek, jeżeli w ocenie pozwanego powinny być one inaczej wyliczone, powinien to wykazać i potwierdzić odpowiednimi dowodami.

Pozwany nie wykazał, że faktycznie spłacił zaciągnięty kredyt w całości bądź w części, zarówno w odniesieniu do kapitału, jak i do odsetek, względnie że ustalone przez bank zadłużenie jest niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, tj. że jest niezgodne z kwotami, które pozwany zapłacił. Pozwany nie podjął w tym zakresie żadnej inicjatywy dowodowej poza własnymi twierdzeniami, negującymi obowiązek spłaty zadłużenia, co wobec treści powołanego wyciągu z ksiąg bankowych i przedstawionych przez stronę powodową dokumentów nie mogło odnieść zamierzonego przez pozwanego skutku.

Powyższe okoliczności przekonują, że wobec bezspornego faktu zawarcia przez strony umowy kredytowej, to pozwanego negującego wierzycelność Banku obciążał obowiązek wykazania, że dokonał spłaty kredytu. Bezspornie takiego dowodu pozwany nie przedstawił, zaś całokształt dowodów zaoferowanych przez stronę powodową, dawał podstawy dla udzielenia ochrony prawnej stronie powodowej.

Ponadto art. 192 pkt 3 k.p.c. stanowi, że zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy, nabywca może jednak wejść na miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej.

Tym się kierując orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku, zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie zgodnie z żądaniem, niewątpliwie pozwany od dnia wniesienia pozwu, powinien liczyć się z obowiązkiem zapłaty (art. 481§1 kc).

W punkcie II wyroku Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 21.097,05 zł ze względu na cofnięcie przez stronę powodową części żądania.

Sąd obniżył dochodzoną przez stronę powodową kwotę poprzez uwzględnienie kwot wpłaconych przez pozwaną po wniesieniu pozwu, orzekając jak w punkcie III wyroku.

W punkcie IV sentencji, Sąd stosownie do wyrażonej w art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu, zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 13.057 zł. Strona powodowa poniosła koszty zastępstwa procesowego w kwocie 5.400 zł ustalone w oparciu o ustalone w oparciu o §2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800– jednolity tekst), strona powodowa uiściła również opłatę od pozwu w wysokości 7.640 zł oraz opłatę od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.